

Adam Rząsa, *Pożegnania. 1931–2006*, „Gazeta Wyborcza” 2008, dod. „Rzeszów”, nr 128, s. 5

Janusz Homplewicz

Urodził się 27 kwietnia 1931 r. w Przemyślu. Po ukończeniu szkoły średniej w latach 1949–1952 studiował prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Tytuł magistra uzyskał na Uniwersytecie Warszawskim w 1953 r. Stopień doktora otrzymał na UJ w 1964 r., zaś tytuł profesora w 1985 r. W latach 1953–1954 był radcą prawnym w Centrali Handlu Zagranicznego „Ciech” w Warszawie, a rok później w Ministerstwie Oświaty. W latach 1956–1988 był zatrudniony w Katedrze Prawa Administracyjnego UJ. W 1988 r. objął stanowisko w Instytucie Pedagogiki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie. W latach 2001–2003 został mianowany profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Rzeszowskiego. Prowadził badania naukowe w zakresie prawa administracyjnego i szkolnego, zarządzania oświatą, teorii wychowania, etyki pedagogicznej i rodzinnej. Opublikował m.in. „Teorię organizacji i kierownictwa. Zagadnienia podstawowe” (Katowice 1979), „Polskie prawo szkolne” (WSiP, Warszawa 1984), „Etykę pedagogiczną” (WSP, Rzeszów 1996), „Pedagogikę rodziny” (Rzeszów 2000), „Pedagogikę Świętego Michała” (Rzeszów 2003). Ponadto wydał dwa tomiki wierszy: „Koraliki”, „Klawiatura słów”. Był promotorem trzech doktoratów, recenzentem ośmiu prac doktorskich i trzech habilitacyjnych. Za pracę naukową i pedagogiczną został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1964), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1972), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1975), Medalem Komisji Edu-

kacji Narodowej (1975), Krzyżem Zasługi ZHP (1993). Z gronem pracownikami Uniwersytetu Rzeszowskiego pożegnałem Janusza Homplewicza w dniu 10 listopada 2006 roku. Odszedł człowiek cieszący się uznaniem współpracowników oraz wielkim autorytetem wśród studentów.